

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 24576

гр. София, 14.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА

като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА Частно гражданско дело № 20241110103141 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 410 ГПК.

Образувано е по заявление на „Б...” ООД, ЕИК: 201513004, със седалище и адрес на управление: област София (столица), община Столична, гр. С.../адрес/; чрез пълномощника: Г. Д. И. със съдебен адрес по чл.39 ал.1 от ГПК: област София (столица), община Столична гр.София,1113,район,.../адрес/ срещу А. Б. Г. с ЕГН ***** и адрес: гр. С/адрес/ общ. Столична, обл. София за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК за сумата от 44,24 лева като такса за бързо разглеждане по раздел IV чл.9 ал.1 Договора за кредит за периода от 29.12.2021г. до 23.03.2022г. , за сумата от 71,05 лв. за такса за динамично плащане произтичащо от раздел IV чл.9 ал.2 от Договора за кредит за периода от 29.12.2021г. до 23.03.2022г. и за сумата от 460,00 лв., представляващи разходи за събиране на просрочени вземания съгласно раздел VI чл.12 от Договора за кредит. Сумите се търсят по Договор за кредит с № шах_500047345.

От изложените в заявлението обстоятелства и видно от приложения Договор за кредит се установява, че между длъжника и „Б...” ООД е сключен договор за кредит с № шах_500047345/ 14.12.2021г. с общи условия към него, подписани от кредитополучателя.

Съгласно чл.411, ал.2, т.1 ГПК съдът не издава заповед за изпълнение, когато искането е в противоречие със закона или с добрите нрави, а съгласно т. 3, на чл. 411, ал. 2 заповедният съд е задължен да следи и за наличието на

неравноправни клаузи, когато искането на заявителя произтича от потребителски договор, какъвто е настоящият случай. С оглед качеството на заемателя, е налице договор с потребител по смисъла на пар. 13 от ДР на ЗЗП, по отношение на който намират приложение съответно разпоредбите на ЗПК. Съгласно чл.24 ЗПК за договора за потребителски кредит се прилага и чл. 143-148 от ЗЗП, като неравноправна клауза в договор, сключван с потребител, е уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя.

Възможността на кредитора да въвежда такси извън стойността на договорения размер на заема е регламентирана в чл.10а от ЗПК и е предвидена за допълнителни услуги, свързани с договора за потребителски кредит. Налице е изрична забрана съгласно сочения текст да се изискват такси и комисионни за действия, свързани с усвояването и управлението на кредита. Съдът счита, че в случая не е налице допълнителна услуга по смисъла на чл.10а, ал. 1 ЗПК. Допълнителни са тези услуги, които са извън основната престация на заемотателя, съдържаща се в облигационното отношение, възникнало в резултат на договора, а именно отпускане на заема и неговото администриране.

Посочените услуги са свързани с усвояването и управлението на кредита. Следователно клаузата заобикаля изискванията на чл. 10а, ал. 1 и ал. 2 ЗПК, поради което е нищожна съгласно чл. 21, ал. 1 ЗПК. Същите не представляват и реално предоставени допълнителни възможности или преференциални условия, от които кредитополучателят да може да се възползва и да носят допълнителни ползи за него. Не се установява длъжникът реално да се е възползвал от някоя от посочените услуги.

От договора за потребителски кредит се установява, че длъжникът дължи възнаграждението за допълнителни услуги от момента на подписване на договора, като плащането е разсрочено и включено като част от погасителната вноска по кредита. Следователно, в случая се касае за уговорки по сключения договор за потребителски кредит, още повече, че същите са инкорпорирани в самия договор и месечната погасителната вноска включва освен главница и възнаградителна лихва, и възнаграждение по тези допълнителни услуги, поради което следва да се включат в годишния процент

на разходите, тъй като това са разходи за потребителя по договора за потребителски кредит по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗПК.

В този смисъл, съдът намира, че изключването на допълнителните услуги от ГПР и уреждането им в договора като допълнителен пакет услуги представлява заобикаляне на разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, тъй като начисляването и събирането на възнаграждения по пакети за допълнителни услуги не представлява плащане за услуги, а всъщност представлява прикрити разходи по кредита, с които се стига до надхвърляне ограниченията на закона за максимален размер на ГПР. Това води до нищожност на клаузите за уговорените възнаграждения за допълнителни услуги на основание чл. 19, ал. 5 и чл. 21 ЗПК.

Ето защо, процесните суми, начислени в тежест на длъжника за допълнителни услуги са недължими.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК в полза на „Б...“ ООД, ЕИК: 201513004, със седалище и адрес на управление: област София (столица), община Столична, гр. С.../адрес/; чрез пълномощника: Г. Д. И. със съдебен адрес по чл.39 ал.1 от ГПК: област София (столица), община Столична гр.София,1113, р.../адрес/ спрямо А. Б. Г. с ЕГН ***** и адрес: гр. С/адрес/ общ. Столична, обл. София за сумите от 44,24 лева като такса за бързо разглеждане по раздел IV чл.9 ал.1 Договора за кредит за периода от 29.12.2021г. до 23.03.2022г. , за сумата от 71,05 лв. за такса за динамично плащане произтичащо от раздел IV чл.9 ал.2 от Договора за кредит за периода от 29.12.2021г. до 23.03.2022г. и за сумата от 460,00 лв., представляващи разходи за събиране на просрочени вземания съгласно раздел VI чл.12 от Договора за кредит ведно със законовата лихва за забава от датата на сезиране на съда до окончателното плащане.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО може да бъде обжалвано с въззивна частна жалба пред СГС в 1-седмичен срок от получаване на препис от настоящото разпореждане от страната.

Съдия при Софийски районен съд: _____